

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

15.daļa: Uguns laikmets.

6.nodaļa: Uguns. Dzīvības norises.

288.

Cilvēka acs neuztver spēcīgākās elektriskās vibrācijas. Tas pats notiek arī attiecībā uz ugunīgām gradācijām. Starp citu, šis apstāklis vienmēr traucēs Mācību par Uguni. Sīkās ugunīgo enerģiju izpausmes būs izjūtamās un tāpēc pieņemamas, bet augstākās un izsmalcinātākās parādības paliks uztveramas tagadnes aparātiem un apziņai, kura karmiski nav tuvojusies Uguns stihijai. Bet mūsu laikmeta cilvēki nepieļauj aparātu nepilnību un vēl jo mazāk savu pieredzes trūkumu. Šāda nepieļaišana kļūst par lielu šķērslī un progresa vietā jāizšķiež vērtīgākais laiks Uguns kādības izpratnes iesakņošanai. Bet pat tikai atkārtojot Uguns jēdzienu, notiek derīgs noslāņojums, kas neizdzēšami iegulst smadzenēs. Bet ko darīt, lai kaut vai ar smadzenēm ietver tie, kuri nespēj pieņemt ar sirdi. Mūsu uzdevums ieteikt īsākos ceļus. Nekolāmības galvenais pamats ir jūsu pašu sirds zināšana, ka cita ceļa nav, un tāpēc Smalko Pasauli vainago tikai Uguns. Tā mūsu būtībai piemīt prasme nevien zināt, bet arī izjust.

289.

Uguns augstāko strāvu neizjušana mazliet atgādina stāvokli, kad priesteris ikdienā pierod pie Svētnīcas strāvas. Ir zināms, ka Svētie augstākie Gari, Uguns strāvu apņēmti, nenomanīja šo augstāko parādību. Protams, Smalkās Pasaules iemītnieki nenomana tās īpatnību, gluži tāpat arī tie, kas saskārušies ar uguni, neieskata šo stāvokli par sevišķu. Mūzikas virtuozs neieskata to par kaut ko sevišķu, kad viņš spēlē skaisti, tas viņam jau parasts. Tā arī Ugunīgā Pasaule nolaižas līdz zemes stāvoklim, un tie, kas ar to saskārušies, zaudē savdabības izjūtu.

290.

Aplūkojot Uguns parādības, ņemsim vērā dažādas pakāpes. Tā dēvētās iešanas caur Uguni būs ļoti dažādas. Zemākie faķīri ierīvē ķermenī ar pelniem un minerālu putekļiem un tādējādi iegūst zināmu izturību pret Uguni. Šāda tīri materiāla, ārēja iedarbība, protams, nevar būt noderīga. Jogi iet caur Uguni un pieaicina kā pretdarbību sirds enerģiju. Pie tam iekšējā Uguns plūst caur ādas porām un, būdama spēcīgāka nekā zemes Uguns, izveido stipras aizsargbrūņas. Tādi Jogi spēj izvest caur Uguni neskartus arī tos, kas vēlas viņiem sekot. Šai gadījumā Jogs izstaro savu enerģiju uz tiem, kas viņam seko, ja vien tie spēj pilnīgi pārņemt savu apziņu Joga sirdī. Nosacījums par apziņas iespējami pilnīgu pārņemšanu Vadītāja sirdī vispār raksturīgs ugunīgām norisēm.

291.

Sacīs, ka Uguns kā stihija nav novērošanai tverama. Sakiet – tā parādās pat biežāk nekā citas stihijas. Vai gan zeme vai ūdens cilvēkam vairāk pieejama organisma novērojumos? Uguns izpaužas vieglāk gan temperatūrā, gan pulsā un, galvenais, tajās trīsās, kas pavada visas ugunīgās parādības. Tā nav drebēšana šausmās, bet apvienošanās ar stihijas pulsu. Vai gan saskarsme ar zemi vai ūdeni izraisa trīsas? Bet Uguns, pat maza apmēra rada sevišķu sensāciju. Tāpēc lai nerunā par izplatījuma Uguns nesasniedzamību.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

15.daļa: Uguns laikmets.

6.nodaļa: Uguns. Dzīvības norises.

292.

Sevišķi vērtīgi saklausīt savā sirdī saskari ar ugunīgo būtību. Vidus laiki, protams, tai pievienotu arī sārta liesmu. Bet arī tajos laikos varēja rasties stipri cilvēki, kas nebaidījās runāt par to, ko viņi redzēja un izjuta sevī.

293.

Samērība līdzstrādnieku darbībā arī ir ugunīga kādība. Iededzot gaismekli, neviens netaisās nodedzināt visu māju. Tieši otrādi, katrs atrod gaismeklim drošu vietu. Uzmanība nav neprātība. Ir briesmīgi, ka bieži jādzird tumsonīgas valodas par Uguns haotismu. Jāizprot, ka šai stihijai vajadzīga augstākā samērība, dziļa apdomība un rūpīgums. Ikviens Agni Jogs, vispirms, ir saprātīgs vielas sadalīšanā. Viņš drīzāk pielaidīs skopumu nekā izšķērdību. Kā uzticams sargs viņš zina, ka augstākā substance ir šķīstība augstā darbā un ciešanās. Viņš zina, ka katra Uguns enerģija ir kā reta svētdeva. Izplatījuma Ugunij vajadzīga izpausme. Un viņš izprot šāda atklājuma vērtību. Tāpēc tikai viņam var uzticēt Uguns jūtu. Tāpēc lūdzu visus līdzstrādniekus būt skarbi saudzīgiem. Tā viņi saglabās dārgumu, kas pieņemas spēkā sirdī. Tāpēc labāk to neizbārstīt tumsas bezdibenī, kur katra lāpa tiks izlietota postošam ugunsgrēkam. Samērības kolonai jāpasargā arī Uguni.

Neviens netuvosies Ugunij bailēs. Neviens netuvosies naidā, jo Uguns ir Mīlestība.